Vintersorg, Id

En tanke bygger nya mnster,
I tanken ligger vrldsalltet gmt
Den ppnar stngda portar och fnster
Och fann sin stig i det vi redan glmt

Der fregaende tanken, som bar en historia
Av tnkarverksamhet
Uppvckt sken den av skapandets gloria
Men dmd att frnya sin singularitet
Den brt sig fri, fran sina ursprungstmmar
Och sknkte liv at gangna drmmar
En elektrisk impuls som klarade sin examen:
Att verka bortom den fysiska lekamen

Fr var och varenda konklusion
Som lmnar idernas hus
Skapas ett kosmos, en ny sektion
Av funderingar och brus

Som sedan blir till nya ord,
En egen existens
Ord pa ett papper, pa nagons bord
Blir till tankekondens

Som droppar in i dennes liv
Och frndrar dennes inkarnation
Lgger sedan grunden fr nya initiativ,
Det hr r en tankes evolution
Och i varje sekund som tiden ger
Vidgas dess gesll
I dess kollektiv blir det fler, allt fler
Som stiger mot skyarnas pall

De brinner till och faller bort
Nr uppdraget r slut
Men kan atervckas fran glmskans fort
Om vi manar dem en minut

Da pralar de i full ornate,
I de klaraste kulrer
Ur hjrnans sal, en frisk sonat
Besjunger dessa aktrer.

Dessa tankar bygger nya mnster,
I tankarna ligger vrldsalltet, gmt
De ppnar stngda portar och fnster
Men de fann sin stig I det vi redan glmt